

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121525706
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121525706.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Zity Nagypálovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovaným: I/ S. G., nar. 5. marca XXXX, bytom H. XXX, XXX XX E. a II/ K. G., nar. XX. augusta XXXX, bytom H. XXX, XXX XX E., o zaplatenie 5.118,02 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 12Csp/5/2022-126 zo dňa 22. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 12Csp/5/2022-126 zo dňa 22. marca 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) konanie zastavil v časti 60,-Eur (prvá výroková veta). Vo zvyšnej časti žalobu v istine a príslušenstve zamietol (druhá výroková veta) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným I/ a II/ náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou pôvodne v upomínacom konaní domáhal zaplatenia istiny 5.118,02 Eur, vyčíslených úrokov vo výške 1.147,39 Eur, vo výške 20,31 Eur, vo výške 422,77 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.091,02 Eur od 20.10.2021 do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnil s poukazom na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.09.2016, uzatvorenej pod pôvodným obchodným menom žalobcu, a to Poštová banka,a.s.. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaným poskytol sumu 7.200,-Eur; žalovaní sa zaviazali zaplatiť istinu, úroky, poplatky a iné peňažné plnenia; boli upozornení na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 23.03.2020, po vyhlásení predčasnej splatnosti došlo zo strany žalovaných iba k čiastkovým plneniam.

1.2 Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému podali žalovaní I/ a II/ odpor; žalobca sa k odporu žalovaných I/ a II/ vyjadril a požiadal o pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

1.3 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 52 ods.2, § 53 ods.3, § 54a, § 100 ods.1 a § 101 Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní o čiastočnom späťvzati aplikoval ustanovenie § 144, § 145 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie § 255 ods.2 a § 256 ods.1 C.s.p.

1.4 Okresný súd vec prejednal na pojednávaní dňa 22.03.2021 v neprítomnosti zástupcu žalobcu a žalovaných I/ a II/. Vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu a

listinnými dôkazmi nimi predloženými. Zistený skutkový stav okresný súd konštatoval nasledovne: „Súd oboznámil doručenkou, kde výzvu prevzala splnomocnenkyňa G. 26.03.2020 čl.6, podací hárok, že zásielka bola odosielaná S. G. 11.10.2021 p.v. 7, doporučený list z 28.02.2020 čl.8, predžalobnú výzvu z 05.10.2021 čl.9, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru z 25.02.2020 adresovanú žalovanému I/ čl.10, výzvu na úhradu dlžnej sumy z 23.03.2020 adresovanú žalovanému I/ čl. 11, prehľad platieb a dlhu z čl. 12 + p.v., zásielku adresovanú žalovanému I/, žalovanej II/ z 26.02.2020 čl. p.v.13, zásielku adresovanú žalovanému I/, žalovanej II/ z 24.03.2020 z čl. p.v.14, zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi Poštovou bankou, a.s. a dlžníkmi žalovanými I/, II/ zo dňa 14.09.2016 pre druh spotrebiteľského úveru 7.200,- EUR, výšku mesačnej splátky 114,04 EUR, dohodnutú úrokovú sadzbu 8,9% ročne, RPMN 11,8% z čl.15-18+p.v., doručenkou žalovanej II/ z 26.03.2020 z čl.19, aktuálny stav úveru k 30.09.2021 čl. 20-21, podací hárok adresovaný žalovanej II/ z 11.10.2021 čl.22 + p.v, doručení list čl.23 z 28.02.2020, predžalobnú výzvu z 05.10.2021 adresovanú žalovanej II/ z čl.24, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru z 25.02.2020 adresovanú žalovanej II/ čl. 25, výzvu na úhradu dlžnej sumy adresovanú žalovanej II/ z 23.03.2020 z čl. 26, odpor proti platobnému rozkazu žalovanej II/ čl.27-30, odpor platobnému rozkazu žalovaného I/ z 08.12.2021 čl. 32-35, na Okresnom súde Banská Bystrica, v upomínacom konaní návrh uplatnený 28.10.2021 čl. 37, Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní č.k. 5Up/1269/2021-46 zo dňa 12.11.2021, vyjadrenie žalobcu z čl.60-61 s doporučeným listom, úradnou zásielkou z čl.62-64, vyjadrenie žalobcu čl. 65 - prehľad verifikačných otázok na žalovaného I. čl.67-74, prehľad verifikačných otázok na žalovanému II. čl.75-80, doporučený list čl.81-82, vyjadrenie žalobcu z 15.03.2022, kde je čiastočné späťvzatie na sumu 60,- EUR.“

1.5 Žalobca zobral žalobu späť v časti 60,-Eur z dôvodu, že žalovaní dňa 16.12.2021 uvedenú čiastku uhradili. Vo vzťahu k späťvzatiu okresný súd s poukazom na ustanovenie § 144 a § 145 ods.2 C.s.p. konanie v časti 60,-Eur na základe čiastočného späťvzatia zastavil.

1.6 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd mal zato, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný. Žalobcu však zamietol z dôvodu premlčania nároku; žalovaní vzniesli námietku premlčania pohľadávky. Okresný súd vo vzťahu k premlčaniu uviedol, že žalovaní sa omeškali so splátkou dňa 25.09.2017 a od uvedeného momentu im mala začať plynúť premlčacia doba, ktorá skončila dňa 25.09.2020. Ak žalobca podal žalobu dňa 28.10.2020, konal tak po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Okresný súd uviedol, že na plynutie premlčacej doby nemá vplyv § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje a sprísňuje podmienky uplatnenia práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Okresný súd zdôraznil, že v prejednávanej veci mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade omeškania so splatením splátky splatnej dňa 25.09.2017; v tomto smere poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp.zn. 8Csp/168/2020 zo dňa 29.01.2021. Z uvedeného dôvodu premlčania nároku okresný súd žalobu zamietol.

1.7 K podmienkam poskytnutia úveru okresný súd uviedol, že žalobcom bol žalovaným I/ a II/ poskytnutý úver vo výške 7.200,-Eur, s výškou mesačnej splátky 114,04 Eur, v počte splátok 96, výškou poslednej splátky 112,66 Eur, konečnej splatnosti úveru 25.09.2024, RPMN 11,80%, priemernej RPMN 10,10% a ročnej RPMN 10,34%. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, bola 10.946,46 Eur. Žalovaní v odporoch proti platobnému rozkazu namietali overenie bonity klienta; súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca nepreukázal, že konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.); pred uzatvorením zmluvy bol povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; mal brať do úvahy dobu, na ktorú poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a aj účel spotrebiteľského úveru. Z citovaného ustanovenia okresný súd vyvodil, že za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a iného stavu spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru. Žalobca schopnosť žalovanej II/ splácať úver posudzoval bez výdavkov a dokladov o nich; hrubo porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.. V takom prípade sa úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež z uvedeného dôvodu veriteľ nemohol oprávnené vyžadovať od žalovaných jednorazové splnenie spotrebiteľského úveru. V tomto smere okresný súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016.

1.8 Súd prvej inštancie vytýkal žalobcovi aj skutočnosť, že v zmluve chýba obligatórna náležitosť, a to celková výška nákladov, koľko spotrebiteľ zaplatí za poskytnutý úver. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd z uvedeného dôvodu, absencia obsahovej náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. vyhodnotil zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanými za bezúročnú a bez poplatkov. Uviedol, že pri určení úveru za bezúročný a bez poplatkov sa ráta premlčanie od prvej neuhradenej splátky; neberie sa do úvahy zosplatenie.

1.9 Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol; v uplatnenej istine, príslušenstve, vyčíslenom úroku, vyčíslených úrokoch z omeškania a nevyčíslených úrokoch z omeškania.

1.10 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd konštatoval, že v časti, v ktorej bola žaloba zobratá späť z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanými, bol žalobca úspešný, avšak vo veci samej, istine a príslušenstve bola žaloba nedôvodná. Žalovaní I/ a II/ boli v spore v podstatnej miere úspešní; vzniklo im právo na náhradu trov konania proti žalobcovi. Nakoľko žalovaným I/ a II/ účasťou v spore trovy nevznikli, nárok na náhradu trov konania im nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 389 C.s.p. napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo, aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalovaných zaviazal k náhrade trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100%. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. d), f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

2.1 Odvolateľ považoval záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku za nesprávny v dôsledku nesprávneho posúdenia skutkového stavu veci. Ak súd prvej inštancie vyhodnotil, že splatnosťou splátky splatnej dňa 25.09.2017 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, žalobca zdôraznil, že medzi žalobcom a žalovanými došlo k zmene obsahu záväzku na základe žiadosti žalovaných, ktorí dňa 13.09.2017 požiadali o odklad splátok na 3 mesiace z dôvodu nepredvídateľných výdavkov; v čase od septembra 2017 do novembra 2017 žalovaní neboli povinní uhrádzať splátky. Stanovená výška splátky bola uvedom obdobi 0Eur; v čase 25.09.2017 sa žiadnym spôsobom nemohli dostať do omeškania s úhradami; táto povinnosť úhrad im nevznikla a 3 mesiace neboli povinní uhrádzať splátky. K uvedenému tvrdeniu žalobca predložil žiadosť o odklad splátok zo strany žalovaných a oznámenie o odklade splátok. Nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru o začiatku plynutia premlčacej lehoty.

2.2 Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie mal vopred oboznámiť procesné strany aj o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné; uvedenú povinnosť mal v prípade nariadenia pojednávania, ale aj v prípade, ak pojednávanie nenariadi. Povinnosť o takýchto skutočnostiach informovať procesnú stranu vopred písomne alebo iným vhodným spôsobom vyplýva z primeranej aplikácie ustanovenia § 300 C.s.p.. Súd svoju povinnosť informovať žalobcu o tom, že považuje pohľadávku za premlčanú nesplnil; žalobcovi odňal právo riadne uplatňovať jeho procesné práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú súd považoval za spornú a vyjadriť sa tak k otázke začatia premlčacej lehoty. Žalobca zdôraznil, že nebolo možné objektívne očakávať, že táto skutočnosť sa má považovať za spornú a že na jej preukázanie má produkovať dôkazy.

2.3 Vo vzťahu k premlčaniu žalobca rovnako zdôraznil, že žalovaným poslal dňa 25.02.2020 upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, v ktorej ich upozornil, že sú viac ako 3 mesiace po splatnosti s dlžnou sumou, vrátane zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Žalovaní sa dostali do omeškania so splátkou splatnou dňa 25.09.2019; žaloba bola doručená súdu 28.10.2021. Z uvedeného dôvodu nemožno hovoriť o premlčaní žalovanej pohľadávky.

2.4 K bonite žalovaných ako klientov žalobca uviedol, že v prípade, ak mal pochybnosti o bonite klienta a jeho schopnosti splácať, zmluvu o úvere neuzatvorí. Uzatváraním zmlúv o úvere so spotrebiteľmi, ktorí nie sú schopní splácať, by dochádzalo k škode na strane žalobcu; takéto konanie odporuje priamo definícii podnikania. Žalobca je zákonom regulovaný subjekt - banka; ako taký je povinný správať sa obozretné. Je tak nepravdepodobné, že by poskytol peňažné prostriedky bez riadneho skúmania bonity

žalovaného s vysokým rizikom ohrozenia návratnosti peňažných prostriedkov. Tvrdenie okresného súdu, že nebola skúmaná bonita klienta je zavádzajúca, nakoľko tak ako u každého klienta, aj u žalovaných bola skúmaná bonita výpisom z úverového registra a dokladov o príjme. V prípade, že súd prvej inštancie mal zato, že žaloba v tomto smere obsahuje nedostatočné informácie, mal povinnosť žalobcu na túto skutočnosť upozorniť a vyzvať ho na odstránenie nedostatkov konania. Nemohol na základe žiadnej skutočnosti dospieť k záveru, že by riadne neskúmal bonitu.

2.5 V tomto smere žalobca poukázal na ustálenú súdnu prax, kedy v obdobných prípadoch pri rovnakom procesnom postupe súdu odvolacie súdy vyhovelí odvolaniu žalobcu; k znakom právneho štátu je princíp právnej istoty, ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva; závery súdu prvej inštancie sú pre žalobcu arbitrárne. Žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivý proces; žalovaní skutkové tvrdenia týkajúce sa skúmania bonity klienta nepopreli a platí tak domnienka, že skutkové tvrdenie sa považuje za pravdivé. Vyplýva to z princípu kontradiktórnosti civilného procesu; dokazovanie sa vykonáva len ohľadom sporných skutkových tvrdení, prípade ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti zhodných nesporných tvrdení sporových strán. Ak žalovaní nespochybnili riadne skúmanie bonity, ide o nesporné skutkové tvrdenie žalobcu, že k dostatočnému skúmaniu bonity došlo. V prejednávanej veci súd prvej inštancie na seba prevzal nielen úlohu rozhodovacieho orgánu, ale aj orgánu, ktorý aktívne produkuje argumenty v prospech strany, ktorá bola v otázke pasívna.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, výroku II., ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti istiny a príslušenstva zamietol a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok rozsudku (výrok I.) okresného súdu, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 60 Eur zastavil, odvolaním napadnutý nebol.

4.1 Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

5. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 5.091,02 Eur spolu s príslušenstvom, vyčíslenými úrokmi z omeškania za jednotlivé obdobia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.091,02 Eur od 20.10.2021 do zaplatenia, poplatkami vo výške 27 Eur a náhrady trov konania. Uplatnený nárok odvodil ako dlh žalovaných I. a II. vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej mal žalobca postavenie veriteľa (pred zmenou obchodného mena ako Poštová banka a.s.); žalovaní boli v postavení dlžníka (žalovaná II.) a spoludlžníka (žalovaný I.). Žalobca tvrdil, že z dôvodu nesplácania úveru tento vyhlásil dňa 23.03.2020 v súhlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka za predčasne splatný. Z predložených listín možno vyvodiť, že žalobca výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.02.2020 upozornil žalovaných (každého osobitne) na omeškané splátky viac ako tri mesiace vo výške 679,79 Eur, vyzval ich na zaplatenie dlžnej čiastky a upozornil na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Z úverovej zmluvy, jej bodu 4.5 vyplýva oprávnenosť žalobcu ako banky vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade riadneho nesplácania úveru. Listom zo dňa 23.03.2020 žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 23.3.2020 v celom rozsahu; z výzvy nevyplýva, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ vyhlásil dlh za predčasne splatný. Z predloženého podacieho hárku vyplýva, že ako výzva na zaplatenie tak aj výzva obsahujúca vyhlásenie dlhu za predčasne splatný bola daná na poštovú prepravu.

5.1 Z obsahu úverovej zmluvy vyplývajú parametre úveru nasledovne: Druh spotrebiteľského úveru: účelový úver určený na refinancovanie; výška úveru, 7.200,-Eur; počet mesačných splátok: 96 mesiacov; termín konečnej splatnosti úveru: 25.9.2024; výška mesačnej splátky: 114,04 Eur/mesiac; z toho výška

mesačnej anuitnej splátky: 105,40 Eur/mesiac; mesačné náklady spojené v poistení schopnosti splácať úver: 8,64 Eur/mesiac; výška poslednej mesačnej splátky: 112,66 Eur; z toho výška mesačnej anuitnej splátky: 104,02 Eur; fixná úroková sadzba: 8,90% p.a.; RPMN banky: 11,80 % p.a.; priemerná RPMN na trhu v %: 10,10% p.a.; odplata za poskytnutie úveru: 10,34% p.a.; najvyššia prípustná hodnota odplaty: 20,20% p.a.; celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť: 10.946,46 Eur.

5.2 Z úverovej zmluvy napokon vyplýva, že prostredníctvom poskytnutého úveru sa refinancoval záväzok žalovaných, u Poštovej banky a.s. (4,37 Eur), Cetelem Slovensko (194,-Eur); Consumer Finance Holding (392,-Eur), Consumer Finance Holding (258,-Eur) a Cetelem Slovensko (4.783,-Eur). Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaní splácali úver riadne a včas o výške splátky 105,40 Eur v mesiacoch 10/2016 - 8/2017; v mesiacoch 9/2017-11/2017 nebola zaplatená žiadna splátka. Následne dlžníci riadne splácali úver v mesiacoch 12/2017-11/2019 o výške splátky 110,96 Eur; svoje záväzky riadne neplnili od 12/2019. Z prehľadu splátok vyplýva zosplatnenie úveru dňa 23.03.2020.

6. Súd prvej inštancie uplatnený nárok zamietol z dôvodu premlčania nároku; k uvedenému uviedol, že žalovaní sa omeškali so splátkou dňa 25.09.2017, od uvedeného momentu im mala začať plynúť premlčacia doba, ktorá skončila dňa 25.09.2020; ak žalobca podal žalobu dňa 28.10.2020, konal tak po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby; na plynutie premlčacej doby nemá vplyv § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka; v prejednávanej veci mohol veriteľ zosplatniť úver už v prípade omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 25.09.2017.

6.1 Uvedený záver súdu prvej inštancie je vnútorne rozporný, nepreskúmateľný a nezodpovedá skutkovému stavu vyplývajúcejmu z predložených listinných dôkazov.

6.2 Nie je sporné, že žalovaní ako spotrebitelia sa zaviazali splatiť úver v splátkach. Z citovaných ustanovení súdom prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka. V prípade plnenia dlhu v splátkach sa ale aplikuje ustanovenie § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Iný prípad by nastal, pokiaľ by došlo k zosplatneniu celého dlhu postupom podľa ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka; v takom prípade by premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ak by sa pre nesplnenie tejto splátky stal zročným celý dlh.

6.3 Z obsahu spisu vyplýva, že veriteľ úver zosplatnil (vyhlásil za predčasne splatný) ku dňu 23.03.2020; zosplatneniu predchádzala výzva na zaplatenie dlžných splátok spolu s upozornením na možnosť zosplatnenia.

6.4 Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nedáva odpoveď na otázku, ako sa okresný súd so zosplatnením úveru zo strany veriteľa vysporiadal; či zosplatnenie považoval za platné alebo nie; či veriteľ pri zosplatnení dodržal ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy) v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Posúdenie platnosti zosplatnenia úveru má podstatný vplyv pre ďalší právny režim pohľadávky vo vzťahu k oprávneniam veriteľa, a teda požadovať zaplatenie celého (zosplatneného úveru) alebo požadovať zaplatenie už splatných splátok.

6.5 Súd prvej inštancie iba konštatuje, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa 25.09.2017, kedy sa dlžníci omeškali so zaplatením splatnej splátky a zároveň, že veriteľ mohol úver zosplatniť už pri omeškaní uvedenej splátky. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že zosplatnenie úveru nenastáva ex lege, zosplatneniu predchádza úkon veriteľa (§ 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka). Konštatovanie o tom, že veriteľ mohol úver zosplatniť nedáva odpoveď na otázku, či veriteľ úver zosplatnil. Navyše z ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (žiadať o zaplatenie celej pohľadávky). Citované ustanovenie nedefinuje povinnosť ale iba možnosť veriteľa, pri splnení zákonných podmienok, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Veriteľ tak môže uplatniť nárok na zaplatenie jednotlivých splátok v súdnom konaní, môže splatné splátky vymáhať jednotlivito; môže splatné splátky vymáhať za určité obdobia s prihladnutím na právne relevantné plynutie času; môže zosplatniť zostatok úveru, ktorý sa ešte nestal splatným a vymáhať zosplatnený úver; veriteľovi patrí aj právo nevymáhať svoju pohľadávku. V každom prípade platí, že pri dohodnutom plnení v splátkach má každá splátka dohodnutý termín splatnosti (tu uvedený v

úverovej zmluve počtom splátok 96 vo výške 114,04 Eur mesačne k 25-temu dňu v kalendárnom mesiaci od 25.10.2016 s konečnou splatnosťou úveru 25.09.2024).

6.6 Zosplatnenie úveru je právnym úkonom veriteľa, kedy už nemá záujem na dohodnutom plnení v splátkach, prevažne z dôvodov neplnenia splátok riadne a včas a oznámením o zosplatnení úveru nastáva stav, kedy môže veriteľ pri dodržaní zákonných podmienok (tu ustanovenie § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka) uplatniť nárok na úhradu celého dlhu. Zosplatňujú sa splátky, ktoré doposiaľ splatné neboli; zosplatnenie sa však netýka splátok, u ktorých splatnosť nastala pred zosplatnením; veriteľ nemôže „nanovo“ zosplatniť už splatnú splátku. Jedným z následkov zosplatnenia, okrem straty výhody splátok, je právne relevantné plynutie času pokiaľ ide o premlčanie; z ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka je zrejme, že zákon neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal zročným celý dlh.

6.7 Vzhľadom k vyššie uvedenému pri zosplatnení úveru platí, že pokiaľ je zosplatnenie úveru neplatné, v takom prípade platí dovtedajší právny režim; dohodnuté plnenie v splátkach, každá splátka sa premlčiava samostatne (§ 103 prvá veta Občianskeho zákonníka), vo všeobecnej premlčacej lehote podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Na to, aby bolo zosplatnenie platné, je potrebné splnenie predpokladov uvedených v § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka

6.8 V prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tri mesiace so zaplatením splátky, pre ktorú k zosplatneniu pristúpil. Logickou úvahou pri výklade uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka a ich aplikácii na prejednávajúcu vec nemožno dospieť k inému záveru, že ak veriteľ úver zosplatnil dňa 23.03.2020 pre nezaplatenie splátky splatnej 25.09.2017, vyhlásenie úveru za predčasne splatný by nebolo platné a platil by právny režim zaplatenia dlhu v splátkach. Záver súdu prvej inštancie o premlčaní celého uplatneného nároku (pohľadávky veriteľa) by bol v takom prípade v celom rozsahu nesprávny; konečná splatnosť úveru nenastala ani v čase rozhodnutia odvolacieho súdu (termín splatnosti poslednej splátky je podľa úverovej zmluvy 25.09.2024).

6.9 Na rozdiel od záverov súdu prvej inštancie odvolaciemu súdu z listinných dôkazov vyplýva, že veriteľ úver zosplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej 25.12.2019; všetky predchádzajúce splátky boli dlžníkmi uhradené, okrem splátok splatných v mesiacoch 9-11/2017.

6.10 Ak sa súd prvej inštancie nevyjadril k platnosti zosplatnenia úveru, nie je zrejme, z akého dôvodu počíta premlčaciu lehotu odo dňa 29.09.2017; namiesto veriteľa tak dotvára skutkový stav, ktorý z listinných dôvodov nevyplýva; veriteľovi určuje povinnosť zosplatniť úver namiesto zákonnej možnosti tak postupovať.

6.11 Záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku z dôvodu „možnosti“ zosplatnenia je tak nepreskúmateľný v dôsledku vnútorného konfliktu argumentácie súdu prvej inštancie ako aj z dôvodu rozporu so skutkovým stavom vyplývajúcim z predložených dôkazov.

7. Vo vzťahu k premlčaniu nároku odvolací súd prihliadol aj na argumentáciu žalobcu o tom, že žalovaní požiadali o odklad splátok na tri mesiace v čase od septembra 2017 do novembra 2017; tvrdenie a predložený dôkaz odvolací súd nepovažoval za neprípustnú novotu v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.) z dôvodu, že veriteľ, ktorý tvrdil, že úver zosplatnil k 23.03.2020 skutočne nemohol predpokladať, že mu súd prvej inštancie určí povinnosť úver zosplatniť pre nezaplatenie splátky splatnej 25.09.2017; najmä ak ďalšie pravidelné plnenie splátok zo strany dlžníkov plynule pokračovalo až do splátky splatnej 25.12.2019.

7.1 Odvolací súd však nesúhlasí s argumentáciou odvolateľa k otázke premlčania, ktorý tvrdil, že súd prvej inštancie mal povinnosť informovať žalobcu o tom, že považuje pohľadávku žalobcu za premlčanú. Žalovaní námietku premlčania pohľadávky vzniesli už v podanom odpore; žalobca sa k námietke premlčania vyjadril v písomnom vyjadrení k odporu a uviedol vlastnú argumentáciu. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.03.2022, strany sporu na pojednávanie riadne predvolal, strany sporu svoju neúčast' na pojednávaní vopred ospravedlnili; okresný súd vec prejednal v

neprítomnosti strán sporu a zástupcu žalobcu. Povinnosť uviesť predbežné právne posúdenie vyplýva pre okresný súd z ustanovenia § 181 ods.2 C.s.p.. Z uvedeného ustanovenia ale pre súd nevyplýva povinnosť odročenia pojednávania v prípade ospravedlnenej neúčasti strán sporu iba z dôvodu potreby oznámenia predbežného právneho posúdenia o premlčaní nároku, najmä v prípade, že táto skutočnosť bola medzi stranami sporná (žalovaní namietli premlčanie v podanom odpore), žalobca sa mal možnosť k námietke premlčania vyjadriť a poskytnúť vlastnú argumentáciu, čo v prejednávanej veci aj urobil. Otázka premlčania tak bola v dôsledku námietky sporná; k odňatiu práv na riadne uplatňovanie procesných práv nedošlo.

7.2 Vadou rozhodnutia súdu prvej inštancie majúcou za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku ale je, že okresný súd sa argumentáciou žalobcu k otázke premlčania uvedenej vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu vôbec nezaoberal a nedal tak odpoveď na otázku, ktorá bola podstatná pre právne posúdenie veci.

8. Okresný súd konštatoval, že v zmluve o úvere chýba jej obligatórna náležitosť, a to celková výška nákladov, koľko spotrebiteľ zaplatí za poskytnutý úver. Pre neuvedenie tejto náležitosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je zrejmé, že týmto konštatovaním si súd prvej inštancie nekriticky osvojil (ba priam doslovne citoval) tvrdenie žalovaných v podanom odpore. Ustálil, že absentuje náležitosť uvedená v § 9 ods.2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z.. Náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa citovaného ustanovenia platného v čase uzavretia zmluvy je „odplata podľa osobitného predpisu“, § 9 ods.2 písm. k) ako náležitosť definuje „celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“. Odhliadnuc od skutočnosti, že zákon č.129/2010 Z.z. pojem, resp. definíciu „celková výška nákladov, koľko spotrebiteľ zaplatí za poskytnutý úveru“ nepozná, súd prvej inštancie sám v zistenom skutkovom stave uvádza, že „celkovou čiastkou, ktoré mal spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, bola 10.946,46 Eur“. S uvedenou skutočnosťou vyplývajúcou zo samotného napadnutého rozhodnutia sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal a teda neuviedol, z akého dôvodu uvedenie celkovej čiastky nie je naplnením požadovanej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8.1 Z dôvodu neuvedenia celkovej výšky nákladov, koľko spotrebiteľ zaplatí za poskytnutý úver, považoval súd prvej inštancie poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a z toho dôvodu sa premlčanie ráta od prvej neuhradenej splátky, neberie sa do úvahy zosplatenie. Z obsahu napadnutého rozhodnutie nie je zrejmé, aké zákonné ustanovenie súd prvej inštancie aplikoval pri určení momentu začatia plynutia premlčacej lehoty (od prvej neuhradenej splátky); rozsudok súdu prvej inštancie je v tomto smere nepreskúmateľný.

9. Okresný súd si v plnom rozsahu osvojil argumentáciu žalovaných vo vzťahu k overeniu bonity žalovaných ako dlžníkov pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere; ustálil, že veriteľ posudzoval schopnosť žalovanej II. splácať úver bez výdavkov a dokladov o nich, čím hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z..

9.1 Podľa ustanovenia § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. platnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

9.2 Podľa ustanovenia § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. platnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods.1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods.1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

9.3 Okresný súd neposkytol žiadny výklad ustanovenia § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z., iba konštatoval, že veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. tým,

že posudzoval schopnosť žalovanej II. splácať úver bez výdavkov a dokladov o nich. Okresný súd nevysvetlil, z akých dôvodov považoval predložené výpisy zo Spoločného registra bankových informácií (ďalej len „SRBI“) za nedostatočné, najmä ak tieto informácie o príjmoch žiadateľov o úver poskytujú a poskytujú aj údaje aj o výdavkoch minimálne v rozsahu úverového zaťaženia žiadateľov a výške splátok na jednotlivé splátky úverov. Predloženými výpismi zo SRBI sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, a to ani v rozsahu potrebných skutkových zistení a ani ich nijako v napadnutom rozhodnutí nevyhodnotil.

9.4 Ak súd prvej inštancie konštatoval, že veriteľ v dôsledku porušenia povinností podľa § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. od dlžníkov nemohol vyžadovať jednorazové splnenie spotrebiteľského úveru, nie je odvolaciemu súdu zrejmé, akým spôsobom mohol dospieť k (nevyslovenému) záveru o zosplatnení úveru v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej 25.09.2017 (bližšie bod 6.-6.11 tohto uznesenia). Ak dospel k záveru o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, okresný súd nezvážil povinnosť vrátiť rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a zaplatenými splátkami, (zrejme) považoval aj v takom prípade nárok za premlčaný s odôvodnením, že pri určení úveru za bezúročný a bez poplatkov sa ráta premlčanie od prvej neuhradenej splátky, neberie sa do úvahy zosplatnenie. Nie je zrejmé, o ktoré relevantné ustanovenie zákona o premlčaní súd prvej inštancie svoj názor oprel; nie je rovnako zrejmé, ktorým dňom v takomto prípade začala plynúť premlčacia lehota a akú premlčaciu lehotu okresný súd podľa ktorého ustanovenia o premlčaní aplikoval. Aj v tejto časti je napadnutý rozsudok súdu nepreskúmateľný.

10. Odvolateľ v podanom odvolaní uviedol, že: ...podáva odvolanie voči citovanému rozsudku..., ...a navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil alebo zmenil..... Z takto koncipovaného odvolania sa javí, že odvolateľ rozsudok okresného súdu napáda v celom rozsahu. Odvolací súd však s poukazom na Čl.11 základných princípov C.s.p. úkon odvolateľa posúdil s prihliadnutím na jeho obsah, z ktorého je zrejmé, že argumentačne napáda iba výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie a závislý výrok o nároku na náhradu trov konania; výrok I., ktorým okresný súd konanie v časti 60,-Eur zastavil ostal nenapadnutý.

10.1 V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu (a to vo výroku II.) a v závislom výroku o nároku a náhradu trov konania postupom podľa § 389 ods.1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec mu podľa § 391 ods.1 C.s.p. vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Okresným súdom zistený skutkový stav je v rozpore vykonaným dokazovaním; napadnutý rozsudok okresného súdu je vnútorne protirečivý, zmätočný a v tom dôsledku nepreskúmateľný; nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods.2 C.s.p., súd prvej inštancie nekriticky preberá tvrdenia žalovaných bez toho, aby sa vysporiadal s podstatnými otázkami nastolenými žalobcom a jeho argumentáciou. Takýmto spôsobom okresný súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; tento nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno, nakoľko by to v celom rozsahu znamenalo suplovať činnosť súdu prvej inštancie.

11. Súd prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie bude postupovať naznačeným spôsobom, zopakuje dokazovanie, nebude vychádzať z tvrdení len jednej strany sporu ale posúdi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku oboch sporových strán. Bude sa zaoberať otázkou zosplatnenia úveru, ktoré vykonal veriteľ v dôsledku neplnenia povinnosti žalovaných splácať dlh riadne a včas, zosplatnenie posúdi z hľadiska jeho platnosti v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedenou argumentáciou odvolacieho súdu vo vzťahu k určení splátky, pre ktorú veriteľ „mohol“ úver zosplatiť je okresný súd viazaný. Okresný súd opätovne posúdi dodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., v tomto smere aplikuje platné ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z.. Všetky svoje závery súd prvej inštancie riadne odôvodní tak aby rozhodnutie bolo preskúmateľné a aby zodpovedalo kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods.2 C.s.p.; dá odpoveď na všetky podstatné otázky, ktoré vyplývajú z argumentácie strán sporu. Zároveň súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods.3 C.s.p.)

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.